

Dit is de stemtest van [naam opgeven]

DE LAATSTE OVERSTAP

De ochtend was grijs en licht nevelig. Aan de overkant van het kanaal gleed een containerschip voorbij. Op het plein verzamelden gemeentewerkers bladeren in roestige hopen. Een oude hond volgde zijn eigenaar met de cadans van een metronoom.

Pieter stond in de rij bij de kiosk. Zijn jas was nog vochtig van de motregen. Hij bladerde door de krant, zijn vingers traag, alsof hij iets zocht dat hij niet precies kon benoemen. Zijn ogen bleven hangen bij een opiniestuk. De kop luidde: *“Geopolitieke inertie frustreert klimaatactie.”* Hij fronste, vouwde de krant op om te betalen en liep toen richting de restauratie.

Maria zat al aan een tafeltje bij het raam, haar handen om een kop koffie, een boek open voor zich. Ze keek niet op toen hij ging zitten.

“Je bent net op tijd,” zei ze.

“Ik werd opgehouden door semantische mist,” antwoordde hij. “De krant had weer een opiniestuk dat klonk alsof het door een thesaurus was geschreven.” Hij legde de krant tussen hen in. “Moet je dit horen.” Hij sloeg de pagina open en las:

“Zonder transnationale coördinatie blijft elke inspanning fragmentarisch en symbolisch. De conferentie in Genève toont vooral een diplomatieke façade en performatieve bezorgdheid. Terwijl de emissiedoelen verder uit zicht raken, verschuift de focus naar retoriek in plaats van reductie. De taal van de besluitvorming is uitgeput geraakt: ‘duurzaam’, ‘versnellen’, ‘ambitieuze’ – woorden die hun gewicht verloren hebben in de herhaling. De Duitse minister van Binnenlandse Zaken, Dr. Klaus Reiter, reageerde scherp op de ontwikkelingen: “Wenn Worte wie ‘nachhaltig’ und ‘ambitioniert’ nur noch leere Hüllen sind, dann verlieren wir nicht nur Zeit, sondern auch Vertrauen. ”

Hij zuchtte. “Zelfs hun taal klinkt vermoeid.”

Maria keek op. “Dat is scherp verwoord, en pijnlijk herkenbaar. Het is alsof we collectief in echo’s zijn gaan praten.”

“Het zijn alleen nog maar etiketten,” zei Pieter. “Zonder inhoud. Net als ‘groen’ of ‘circulair’. Het klinkt goed, maar het betekent niks meer.”

Ze knikte. “Taal als verpakking. Soms denk ik dat we meer bezig zijn met de vorm dan de inhoud.”

Pieter keek naar haar boek. “Wat lees je eigenlijk?”

“Essays over liminaliteit in stedelijke ruimtes. Een station als tussenruimte bijvoorbeeld; noch vertrek, noch aankomst.”

“Comme la vie elle-même,” zei hij glimlachend.

Maria draaide haar hoofd iets naar het raam. “Ou comme un murmure entre deux silences.”

“Deed Paul weer zo moeilijk over dat je ‘een congres’ had?” vroeg Pieter.

“Ach ja, je weet hoe hij is, soms ben ik hem zo zat.”

“Vermoedt hij iets denk je?”

“Welnee, hij is zo vol van zichzelf dat het niet eens bij hem opkomt.”

Buiten begon het weer te regenen. Niet hard, maar diffuus, alsof de lucht twijfelde aan zichzelf. Een kind rende over het perron, de armen wijd, alsof het de regen wilde vangen.

“Denk je soms ook,” zei Maria, “dat we weten wat er mis is, maar blijven doen alsof het onvermijdelijk is?”

Pieter keek naar het kind. “Ja. We rationaliseren stilstand.”

Een groepje reizigers passeerde hun tafel. Iemand telefoneerde luidkeels in het Engels over een ‘contractual renegotiation’. Pieter keek op. “Altijd fijn als mensen hun existentiële crisis met ons delen.”

Maria sloeg haar boek dicht. “Gisteren heb ik een podcast geluisterd.” zei ze. “Een Engelse filosoof stelde: *‘Time is not a stream, but a grid. It structures our perception, but also our illusion of progress.’*”

Pieter knikte. “Tijd als raster. Daar kun je een roman op bouwen.”

“Of een systeemkritiek,” voegde Maria zachtjes toe.

Een omroeper meldde dat de trein naar Brussel vertraging had wegens een 'logistieke herschikking'. De ober bracht nieuwe koffie. Pieter keek naar het trage kringeltje stoom boven zijn kopje. "In ieder geval zit er beweging in de koffie."

"Denk je dat we ooit de drempel van echte verandering overgaan?" vroeg hij.

Maria dacht even na. "Misschien niet als mensheid. Maar wel als mens. In kleine keuzes. In aandacht, taal."

"En in luisteren?"

Ze knikte. "Vooral daarin."